

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Stalna služba u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: GŽ R-247/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Županijski sud u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca Veljka Kučekovića kao predsjednika vijeća, Tatjane Kučić kao članice vijeća i sutkinje izjaviteljice i Damira Ronića kao člana vijeća, u parničnom predmetu tužitelja Gorana Marendića, OIB: 28377134815, iz Obrovca Sinjskog, Obrovac Sinjski 218 D, zastupanog po punomoćnici Mariji Jerončić Mandić, odvjetnici iz Splita, protiv tuženika Hazarder d.o.o. u stečaju, OIB: 61318305522, Obrovac Sinjski, Obrovac Sinjski 109/A, zastupanog po stečajnom upravitelju Frani Baziniju, OIB: 49623396887, iz Zagreba, Ulica kralja Držislava 14, a on po punomoćnici Petri Dučić Kardum, odvjetnici iz Splita, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pr-7185/2021-26 od 13. listopada 2022., u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 30. ožujka 2023.,

presudio je i riješio je

Žalba tuženika djelomično se odbija kao neosnovana, a djelomično uvažava te se presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pr-7185/2021-26 od 13. listopada 2022.:

- potvrđuje u dijelu točke I. izreke kojim je utvrđeno da je osnovana tražbina tužitelja prema tuženiku kao tražbina I. višeg isplatnog reda u iznosu od 5.806,49 EUR/43.749,00 kn (slovima: pet tisuća osamsto šest eura i četrdeset devet centi/četrdeset tri tisuće sedamsto četrdeset devet kuna)¹ na ime glavnice naknade štete,
- ukida u dijelu točke I. izreke kojim je utvrđeno da je osnovana tražbina tužitelja prema tuženiku kao tražbina I. višeg isplatnog reda u iznosu od 11.565,60 EUR/87.141,03 kn (slovima: jedanaest tisuća petsto šezdeset pet eura i šezdeset centi/osamdeset sedam tisuća sto četrdeset jedna kuna i tri lipe)¹ na ime glavnice naknade štete i kamate na glavicu od dana podnošenja tužbenog zahtjeva do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu, pod poslovnim

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

brojem St-206/2020, kao i odluka o parničnom trošku sadržana u točki II. izreke presude te se u tom dijelu predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

II. Nepobijani dio točke I. izreke presude kojim je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim se traži utvrđenje osnovanom tražbine tužitelja u iznosu od 20.800,22 EUR/156.719,22 kn (slovima: dvadeset tisuća osamsto eura i dvadeset i dva centa/sto pedeset šest tisuća sedamsto devetnaest kuna i dvadeset dvije lipe)¹ nije ispitivan u ovom drugostupanjskom postupku.

Obrazloženje

1. Sud prvog stupnja donio je presudu čija izreka glasi:

"I Prihvaća se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

"Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja Gorana Marendića, OIB: 28377134815, prema tuženiku Hazarder d.o.o. u stečaju OIB: 61318305522, kao tražbina I. višeg isplatnog reda u iznosu od 130.890,03 kn / 17.372,09 EUR na ime glavnice naknade štete i kamate na glavicu od dana podnošenja tužbenog zahtjeva do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu, pod poslovnim brojem St-206/2020.",

dok se odbija tužbeni zahtjev u dijelu kojim se traži utvrđenje osnovanom tražbina tužitelja za više zatraženi iznos od 156.719,22 kn / 20.800,22 EUR (do iznosa od 287.609,25 kn / 38.172,31 EUR).

II Nalaže se tuženiku nadoknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 31.009,38 kn / 4.115,65 EUR zajedno sa zateznom kamatom po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, tekućom od dana presuđenja pa do isplate, sve u roku od 15 dana."

2. Protiv dosuđujućeg dijela presude te odluke o parničnim troškovima pravovremenu i dopuštenu žalbu podnio je tuženik iz svih žalbenih razloga iz članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08.-Odluka USRH, 123/08.-ispravak, 57/11., 148/11.-pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22. i 114/22.; dalje: ZPP) te predlaže da sud drugog stupnja preinači pobijanu presudu, a podredno da je ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

3. U odgovoru na žalbu tuženika tužitelj ocjenjuje da žalba nije osnovana jer je sud potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje na koje je pravilno primijenio materijalno pravo te predlaže da sud drugog stupnja žalbu tuženika odbije kao neosnovanu, a presudu suda prvog stupnja potvrdi.

4. Žalba je djelomično osnovana.

5. Tuženik u žalbi tvrdi da je sud prvog stupnja počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a tvrdeći da presuda nema razloga o odgovornosti tuženika za naknadu štete, odnosno da nema razloga o doprinosu tužitelja nastanku štete, odnosno o njegovoj isključivoj odgovornosti.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu tako iznesenog žalbenog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka utvrđeno je da su žalbene tvrdnje neosnovane jer je sud prvog stupnja obrazložio osnovu odgovornosti tuženika za naknadu štete u točkama 15.2., 16., 16.1., 16.2. i 16.3. obrazloženja, a o tome da na strani tužitelja nema doprinosa štetnom događaju sud je dao obrazloženje u točki 23. obrazloženja, zbog čega je presudu po žalbi tuženika u tom dijelu bilo moguće ispitati. Sud prvog stupnja nije počinio niti druge bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti primjenom odredbe članka 365. stavak 2. ZPP-a.

6. Nakon provedenog postupka sud prvog stupnja kao nesporne činjenice utvrđuje da je tužitelj kao radnik tuženika upućen na rad u Kraljevину Norvešku (dalje: Norveška), gdje je 10. prosinca 2013. pretrpio ozljedu na radu prilikom obavljanja poslova pripremanja i piljenja panela na stolnoj, cirkularnoj pili, kojom prilikom je zadobio višestruke otvorene rane ručnog zgloba i šake desne ruke uslijed čega je izgubio mali prst i dio prstenjaka desne ruke.

6.1. S obzirom da je tuženik u postupku isticao prigovor promašene pasivne legitimacije tvrdeći da za štetu odgovara tvrtka u koju je tužitelj bio upućen na rad, Premium Baum Energie GmbH iz Norveške, sud utvrđuje da taj prigovor nije osnovan. Naime, po ocjeni suda, tuženik kao poslodavac tužitelja odgovara tužitelju za štetu na temelju odredbe članka 103. stavak 1. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 149/09., 61/11., 82/12. i 73/13.; dalje: ZR) te članka 15. stavak 1. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj 59/96., 94/96., 114/03., 86/08., 75/09. i 143/12.; dalje: ZZR). Po ocjeni suda, tuženik odgovara po načelu objektivne odgovornosti, a u ovom postupku nije dokazao da su ispunjeni uvjeti za oslobođenje od odgovornosti propisani člankom 1067. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22. i 156/22; dalje: ZOO).

6.2. U odnosu na način na koji je došlo do ozljede tužitelja sud utvrđuje da je tužitelj radio poslove piljenja materijala koje je koristio za izgradnju fasade stambenog objekta te da je u konkretnom slučaju trebao prepiliti umjetni materijal koji je tvrd i debljine 6 mm te izgleda kao daska. Pri kraju piljenja komad koji je pilio je u jednom trenutku odletio prema naprijed pa kako je prilikom piljenja gurao komad koji je pilio, i ruka je poletjela prema naprijed te ju je zahvatila pila. Prema utvrđenju suda na pili je postojala zaštita jer se radilo o cirkularnoj pili staroj oko mjesec dana s koje ništa nije skidano. Sud je također utvrdio da tužitelj prije rada na cirkularnoj pili nije prošao posebnu obuku kod tvrtke Premium Baum Energie GmbH za rad na siguran način, iako se ta tvrtka obvezala Ugovorom o ustupanju radnika od 31. srpnja 2013., kojeg je zaključila kao korisnik s tuženikom, da će ustupljenim radnicima osigurati zaštitnu opremu te ih osposobiti za rad na siguran način. Po ocjeni suda, na strani tužitelja nema doprinosa, odnosno tuženik u postupku nije uspio dokazati da šteta potječe od nekog uzroka koji se nalazio izvan stvari, iz kojeg razloga zaključuje da tuženik u cijelosti odgovara tužitelju za nastalu štetu.

6.3. U odnosu na visinu neimovinske štete sud je proveo dokaz liječničkim vještačenjima te je utvrdio da je tužitelj u štetnom događaju zadobio složenu ozljedu desne šake s više otvorenih rana i gubitkom mekog tkiva te pratećim kominutivnim prijelomima malih kostiju na 2., 4. i 5. prstu, od kojih neki zahvaćaju male zglobove

prsta. Tužitelj je dan nakon štetnog događaja operiran te mu je šaka imobilizirana u funkcionalnom položaju, a 15. prosinca 2013. vratio se u Republiku Hrvatsku gdje je nastavio ambulantno liječenje. Konci su mu skinuti nakon dva tjedna, a osteosintetski materijal nakon šest tjedana. Nakon provedene fizikalne terapije funkcija šake vratila se za 50%.

6.4. Tužitelj je trpio fizičke bolove umjerenog intenziteta neposredno nakon ozljede pa sve do operacije, odnosno još 24 sata po izvršenoj operaciji, a narednih sedam dana, kada mu je ruka bila imobilizirana, trpio je bol slabog intenziteta. Tužitelj je pretrpio primarni strah jakog intenziteta u trajanju od 5 minuta prilikom samog ozljeđivanja, a na njega se nastavio sekundarni strah jakog intenziteta jedan dan, srednjeg intenziteta mjesec dana te slabog intenziteta povremeno u situacijama u kojima je mogao osjećati strah da ne bi došlo do ozljede već ozlijeđene ruke, što je uobičajeno u takvim situacijama. Prema utvrđenju suda, ukupno smanjenje životnih aktivnosti tužitelja zbog zadobivenih povreda iznosi 15%, a odnosi se na ankilozu čitavog kažiprsta, abrevijaciju i ankilozu domalog prsta, gubitka malog prsta i umanjene pokretljivosti DIP zgloba srednjeg prsta u srednjem stupnju. Kod tužitelja je zaostala naruženost srednjeg stupnja i to zbog gubitka malog prsta na desnoj šaci, skraćanja 4. prsta i poremećenog oblika i konture kažiprsta. Po ocjeni suda, tužitelju na temelju odredbe članka 1100. stavak 2. ZOO-a, obzirom na utvrđene činjenice o težini povrede, duljini i intenzitetu pretrpljenih fizičkih bolova i straha te stupnju smanjenja životnih aktivnosti zbog kojih tužitelj trpi duševne bolove, uz uvažavanje životne dobi tužitelja, pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 40.000,00 kn.

6.5. Sud utvrđuje da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć i njega u ukupnom trajanju od 220 sati, međutim, kako je tužitelj tužbenim zahtjevom tražio naknadu imovinske štete s osnova tuđe pomoći i njege za 122 sata, sud mu je u cijelosti dosudio zatraženi iznos, obračunavajući po slobodnoj ocjeni sat tuđe pomoći i njege s iznosom od 22,00 kn, vodeći računa o podatku Državnog zavoda za statistiku o prosječnoj mjesečno isplaćenoj neto plaći NKV radnika.

6.6. S osnova troškova liječenja tužitelj je zatražio isplatu iznosa od ukupno 1.065,00 kn i to za obavljenju fizikalnu terapiju u iznosu od 575,00 kn te za obavljeni RTG snimak šake po nalogu sudskog vještaka dr. Roje za potrebe vještačenja u ovom predmetu u iznosu od 490,00 kn.

6.7. Tužitelj je također zatražio i naknadu imovinske štete koja se sastoji u razlici između plaće koju bi ostvarivao po redovnom tijeku stvari da je nastavio raditi u inozemstvu i naknade koju mu je tuženik isplatio tijekom privremene nesposobnosti za rad u razdoblju od siječnja do svibnja 2014. i to u mjesečnom iznosu od 12.520,00 kn ili ukupno 50.080,00 kn. Prema utvrđenju suda, u skladu s člankom 7. Ugovora o radu kojeg su tužitelj i tuženik sklopili 5. rujna 2013. tuženik se obvezao tužitelju isplatiti osnovnu plaću u minimalnom bruto iznosu od 3.000,00 kn s dodacima na plaću i to dnevnicama za prekovremeni rad (uvećanje od 50%), rad nedjeljom (uvećanje od 30%), rada blagdanom ili neradnim danom (uvećanje 50%). Prema utvrđenju financijskog vještaka Darke Ceciće proizlazi da je tuženik tužitelju osim plaće u bruto iznosu od 3.100,00 kn, a neto iznosu od 2.480,00 kn, isplaćivao i terenski dodatak u mjesečnom iznosu od 12.520,00 kn iz kojeg razloga sud zaključuje da je tužitelj

osnovano na ime izgubljene zarade zbog povrede na radu u spornom periodu tražio mjesečni iznos od 12.520,00 kn, odnosno ukupno 50.080,00 kn, koji iznos mu je tuženik u obvezi platiti na temelju odredbe članka 103. stavak 1. ZR-a.

6.8. Sud iz naprijed obrazloženih razloga smatra da je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja za naknadu štete (neimovinske i imovinske) u ukupnom iznosu od 93.829,00 kn.

7. Tijekom postupka pred sudom prvog stupnja otvoren je stečaj nad tuženikom te sud utvrđuje da je tužitelj tražbinu s osnova naknade štete u ukupnom iznosu od 287.609,25 kn prijavio u stečajnom postupku, koju tražbinu, kao tražbinu I. višeg isplatnog reda, mu je osporio stečajni upravitelj, a što je utvrđeno rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj St-206/2020 od 17. rujna 2021., iz kojih razloga je tužitelj u smislu odredbe članka 266. stavak 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15. i 104/17.) podneskom od 27. rujna 2021. tužbeni zahtjev postavio na način da je tražio utvrđenje osnovanosti osporene tražbine u stečajnom postupku u ukupnom iznosu od 287.609,25 kn, kao tražbine I. višeg isplatnog reda, s osnova naknade neimovinske i imovinske štete te zateznih kamata na glavicu od dana podnošenja tužbe u ovom predmetu do dana otvaranja stečajnog postupka.

7.1. Tužitelj je tijekom ovog postupka dostavio obračun zateznih kamata na iznos od 93.829,00 kn, za koji iznos je sud usvojio tužbeni zahtjev pobijanom presudom. Sud je prihvatio takav obračun jer ga tuženik nije osporavao te je pobijanom presudom utvrdio da tužitelj ima tražbinu i s osnova zateznih kamata na dosuđeni iznos štete u ukupnom iznosu od 37.061,03 kn.

7.2. Iz obrazloženih razloga sud je utvrdio da tužitelj ima tražbinu prema tuženiku, kao tražbinu I. višeg isplatnog reda, u ukupnom iznosu od 130.890,03 kn/17.372,09 EUR.

8. Činjenična utvrđenja, kao i primjenu materijalnog prava suda prvog stupnja u odnosu na utvrđenje osnovanosti tražbine tužitelja s osnova naknade neimovinske štete te imovinske štete s osnova tuđe pomoći te troškova liječenja u ukupnom iznosu od 43.749,00 kn, ovaj sud prihvata u cijelosti kao pravilne, dok po ocjeni ovog suda u odnosu na naknadu imovinske štete s osnova izgubljene zarade sud prvog stupnja nije potpuno ni pravilno utvrdio činjenično stanje zbog čega za sada nije pravilno primijenjeno materijalno pravo.

9. Sukladno odredbi članka 365. stavak 2. ZPP-a drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama razloga određenih u žalbi, iz kojih razloga je sud pobijanu presudu ispitivao obzirom na žalbene razloge koje je tuženik u žalbi isticao. Neosnovane su žalbene tvrdnje tuženika o tome da nije pasivno legitimiran za naknadu štete tužitelju, jer je po ocjeni ovoga suda, sud prvog stupnja pravilno utvrdio da je tuženik poslodavac tužitelja te da on tužitelju odgovara za štetu u smislu odredbe članka 103. stavak 1. ZR-a. Naime, tužitelj je Ugovor o radu na određeno vrijeme zaključio s tuženikom kao poslodavcem 5. rujna 2013. te je u članku 2. Ugovora ugovoreno da se radnik upućuje na rad u Norvešku u razdoblju od 12. rujna 2013. do 30. prosinca 2013., a člankom 7. ugovoreno je da će tuženik kao poslodavac tužitelju isplaćivati osnovnu plaću u minimalnom bruto iznosu od 3.000,00 kn mjesečno te dodatke na plaću. Međusobnim Ugovorom o radu u članku 12. stavak 2. također je

utvrđeno da je tuženik kao poslodavac dužan osigurati rad na siguran način, provođenjem svih mjera zaštite na radu, te čuvati i poštivati osobnost zaposlenika. Kako je nesporno da je tuženik bio poslodavac tužitelja, i po ocjeni ovog suda on mu odgovara za štetu koju je pretrpio na radu na način kako to propisuje odredba članka 103. stavak 1. ZR-a i članak 15. stavak 1. ZR-a. Iako tuženik u postupku nije isticao činjenicu da bi bio agencija za privremeno zapošljavanje iz članka 24. stavak 1. ZR-a, dakle poslodavac koji na temelju ugovora o ustupanju radnika, ustupa radnika drugom poslodavcu za privremeno obavljanje poslova, čak i u slučaju kada bi se radilo o takvom poslodavcu, tužitelj bi mogao štetu tražiti od tuženika na temelju članka 31. stavak 3. ZR-a, prema kojoj ustupljeni radnik koji pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom kod korisnika, naknadu štete može potraživati od agencije ili korisnika u skladu s člankom 103. ZR-a. Iz tih razloga sud je pravilno zaključio da je tuženik pasivno legitimiran u ovom postupku.

10. Tuženik žalbom osporava dosuđenu visinu neimovinske štete paušalno tvrdeći da je sud pogrešno odmjerio visinu pravične novčane naknade ne iznoseći konkretno iz kojih razloga smatra da pravična novčana naknada nije pravilno odmjerena. Ispitujući ove žalbene navode utvrđeno je da žalbene tvrdnje nisu osnovane iz razloga što je obzirom na utvrđene činjenice iz članka 1100. stavak 2. ZOO-a, koje činjenice tuženik žalbom ne osporava, sud prvog stupnja pravilno prilikom određivanja pravične novčane naknade vodio računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha te je sukladno ustaljenoj sudskoj praksi utvrdio da tužitelju na ime neimovinske štete pripada pravična novčana naknada u iznosu od 40.000,00 kn.

11. Međutim, po ocjeni ovog suda, sud prvog stupnja nije pravilno utvrdio činjenicu s koje osnove je tuženik tužitelju mjesečno isplaćivao iznos od 12.520,00 kn, obzirom da bi iz nalaza vještaka proizlazilo da se radi o terenskom dodatku, dok bi iz iskaza direktora tuženika, kao i platnih lista, proizlazilo da se radilo o inozemnim dnevnicama koje su ugovorene Ugovorom o radu od 5. rujna 2013. Ova činjenica je odlučna iz razloga što su osnovane žalbene tvrdnje tuženika da bi tužitelj imao pravo tražiti kao izgubljenu zaradu samo onaj iznos dnevnica ili terenskog dodatka kojeg je mogao uštedjeti jer je svrha i dnevnica, a i terenskog dodatka, podmirenje povećanih izdataka poput prehrane, pića i drugih troškova koje radnik ima kada je upućen na rad izvan mjesta svog prebivališta. Kako te činjenice sud nije utvrđivao, činjenično stanje za sada je pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

12. Kako je sud prvog stupnja sukladno zahtjevu tužitelja utvrdio da tužitelj ima osnovanu tražbinu s osnova zatezne kamate na dosuđeni iznos od dana podnošenja tužbe u ovom predmetu do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, za sada niti u tom dijelu nije pravilno primijenjeno materijalno pravo jer za sada nije pravilno utvrđena osnovanost i visina tražbine s osnova izgubljene zarade.

13. Iz obrazloženih razloga žalbu tuženika u odnosu na utvrđenje osnovanosti tražbine s osnova neimovinske štete i imovinske štete za troškove liječenja i tuđe pomoći i njege, koji dio presude žalbenim razlozima tuženik ne osporava, trebalo je odbiti kao neosnovanu, a presudu suda prvog stupnja u tom dijelu potvrditi za dosuđeni iznos od 5.806,49 EUR/43.749,00 kn primjenom odredbe članka 368. stavak 1. ZPP-a. U preostalom pobijanom dijelu žalbu tuženika trebalo je uvažiti za iznos utvrđene

tražbine tužitelja od 11.565,60 EUR/87.141,03 kn te primjenom odredbe članka 370. ZPP-a presudu u tom dijelu ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovno suđenje. S obzirom da je presuda djelomično ukinuta, trebalo je u cijelosti ukinuti odluku o parničnim troškovima, o kojima će sud ponovno odlučiti prilikom ponovnog presuđenja o preostalom dijelu tužbenog zahtjeva.

13.1. U ponovnom postupku sud prvog stupnja sud će utvrditi, prije svega, na temelju koje osnove je prije povrjeđivanja tuženik tužitelju isplaćivao sporni iznos od 12.520,00 kn mjesečno te ukoliko utvrdi da se radi o dnevnici u inozemstvu, odnosno eventualno o terenskom dodatku, tada je potrebno utvrditi je li tužitelj mogao uštedjeti i koliko je mogao uštedjeti od tog iznosa s obzirom da je on namijenjen podmirenju povećanih troškova zbog rada izvan mjesta prebivališta i samo taj iznos može predstavljati izgubljenu zaradu koju bi, kao imovinsku štetu, tuženik bio u obvezi platiti tužitelju.

Koprivnica, 30. ožujka 2023.

Predsjednik vijeća

Veljko Kučeković

Broj zapisa: **9-30857-2799c**

Kontrolni broj: **039ee-2dab2-36777**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Veljko Kučeković, O=ŽUPANIJSKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.